

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 12 Iunie st. v.

(=) Amar de tine, popor românesc, care ești bătut de soarte să-ți trăiesc traiul în frumosul, dar' nefericitul Ardeal!

Abia ai eșit din întunerecul sclăviei, în care ai fost ținut de popoarele stăpâne; abia ai căpătat din grația stăpânilor tîi drepturile de om, pe care mai înainte nu le-ai avut și nu le-ai meritat, ca venetic ce ești în această țeară; abia au devenit fiii tîi cetățeni ai statului, la a cărui susținere și apărare contribuiți și tu și ei, stăpânii tîi de odinioară îți pun în perspectivă, că stăpâni îți sînt și astăzi și te vor reduce ear' la starea ticăloasă, din care marinimia lor te-a scos sînt acum 42 de ani!

Da, vei pierde ear' drepturile, vei fi ear' numai tolerat în țeară ca un venetic, vei fi huiduit, apăsător și desprețuit, pentru-că nu meriți altceva, nu te-ai făcut vrednic de grația și iubirea marinimioșilor tîi stăpâni!

Tristă vedere ți-se deschide în viitor, nenorocit popor românesc; Ardealul a fost pentru tine sute de ani de-a rîndul o vale a suferințelor și tot așa are să fie și de acum înainte!

Ar trebui să ne punem toți Românii frunțile în crețe, să ne plecăm capetele în desperare și să plîngem cu amar, vîdînd ce soarte se prorocese copilor noștri, — dacă prorocul care le spune aceste, n'ar fi atât de grozav de ridicol! —

Cititorii noștri știu, că prorocia de mai sus nu am scos-o din inspirațiunea noastră, ci ni-a spus-o întreagă între-guță o Sibila ungurească ce se numește „Kolozsvar” și soarbe darul profetic din aburii îmbătători ai fondului de dispozițiuni. Și această Sibila este ridicolă în toată forma.

Pentru-că nu se mulțumesc a face numai horoscopul poporului românesc, ceea-ce i-am ierta, căci cu prorocii nu discutăm, ci vine cu „argumente” și „documentează”, că așa trebuie să fie, pentru-că altcum nu se poate. Și eată ce „argumente” aduce:

Poporul român n'a avut aici nici un singur drept; toate drepturile le-a căpătat din libera hotărîre a celor trei națiuni, care au stăpînit țeara. Dar' acești stăpâni, când au pus pe Români în drepturi, au hotărît totodată, ca Transilvania și Ungaria să se fie, respective, ca Transilvania să nu mai existe.

Vin însă Românii, care au să-și mulțumească existența lor de oameni

stăpînitor de mai nainte, și nu recunosc acest rod al înțelepciunii lor. Ba mai mult: Românii nu respectază nici constituția, nici legile, nici integritatea teritorială a statului, ci gravitează în afară, voesc o mare Românie prin dărăburirea monarhiei și a statului ungar; cu un cuvînt sînt nise nepatrioți, sînt nise trădători.

Astfel stînd lucrul, „stăpânii” nu pot ave nici o încredere în ei, ear' țeara și lumea nici o simpatie, ci numai dispreț le păstrează. Și rezultatul nu poate fi altul, decât scăpătarea în întunerecul secolilor trecuți: Cum ar și pute fi altcum, când aici în țeară numele Român este deja identic cu trădător!

Foarte frumos trebuie să sune la urechile „stăpînitorilor” acest profetic glas, numai căt pe noi ne ține ceva în nedumerire: Ce va fi în viitor, nu șcim, căci nu sîntem profeți ca „Kolozsvar”; cine vrea, creadă-l, cine nu, ba. Dar' când e vorba de argumentare și de motivare a celor-ce neapărat trebuie să se întîmple, atunci ni-am permite să ne rugăm și de dovezi.

Ear' în punctul acesta, șcim din experiență, este cu mult mai slab „Kolozsvar”, decât în prorocii.

Cu toate aceste nu voim să anticipăm, ci prea frumos îl rugăm pe guvernamentalul să ne spună și dovezile, pe care-și bazează argumentele sale. Dacă ni-le va spune, apoi ne vom schimba și noi părerea după a sa, dar' până atunci vom persista în credințele noastre, din care nu ne pot scoate nici profețiile lugubre, nici argumentele mincinoase ale guvernamentalilor.

Vom persista a crede, că Românul nu este venetic în această țeară, ci locuitorul cel mai vechiu al ei, care mai întîiu i-a rărit pădurile, i-a brădat țarinile și a apărât-o și îngrășeato în curs de optsprezece veacuri cu sîngele seu.

Vom persista a crede, că Românii nici-când n'au fost cuceriiți cu puterea armelor, ci dela întemeierea statului ungar au fost un factor important și recunoscut în constituția și legile patriei.

Vom persista a crede, că în starea de sclăvie i-a redus pe Români urgia celor patru veacuri din urmă și nu din vina lor, ci din cauza intoleranței religioase, mai ales după desnaționalizarea aristocrației românești.

Vom persista a crede, că în anul vecinic memorabil 1848 Românii prin ștergerea iobăgiei și proclamarea egalei îndreptățiri nu li-s'a făcut un act de

grație, ci de dreptate datorită în urma lungilor suferințe, la care a fost condamnat fără vină. Mai ales, că Românii au fost decisi să moară mai bine, decât să mai sufere continuarea sclăviei, și au dovedit, că-și știu vîrsa și sîngele pentru drepturile, care au trebuit să li-se recunoască.

Vom persista a crede, că Românii sînt în drept să ceară pe cale legală revisuirea uniunii Transilvaniei cu Ungaria. Pentru-că această uniune s'a făcut fără consimțămîntul majorității cetățenilor egal îndreptății ai Transilvaniei, care singuri au să hotărască asupra lor. În această credință ne întăresc mai ales faptul, că nici aceia, care au făcut uniunea, n'au cutedat să o facă deservită, ci au lăsat în vigoare, — cu scopuri rele, — legi și instituțiuni separate, dovedind astfel, că Transilvania a fost, este și rămîne o țeară separată cu individualitatea ei proprie.

Vom persista a crede, că lealitatea Românilor, credința și alipirea lor către Tron și patrie sînt mai presus de toată îndoeala și că sînt nise calomnatori infami aceia, care îi numesc nepatrioți și chiar trădători. Pentru-că Românii i-au făcut și-și fac datorințele de cetățeni, plătesc dare de bani și de sînge și respectază legile și instituțiile sancționate. Ear' drepturile și interesele lor i-le apără și scopurile i-le urmăresc numai cu mijloace legale în muncă și luptă făptșe, la lumina zilei, în vederea tuturor.

Despre aceasta nu este permis să se mai îndoească nimenea, după-ce de douăzeci și doi de ani toate bănuirile contrare acestui adevăr s'au dovedit a fi nise banalități diabolice, ear' domnul Coloman Tisza a rămas de rușine cu strașnica permisiune, că va prinde și va strivi „sobolii”.

Vom persista în sfîrșit a crede, că unica vină a Românilor, pentru care i-au atras ura și prigonirea „stăpînitorilor”, este că sînt un popor plin de viață, care nu voesc să-și părăsească limba și naționalitatea, ci din contră cresc și se desvoltă în ele.

Orbiți de un interes rău înțeles, guvernării noștri consumă toate puterile statului în serviciul maghiarizării și consideră de cei mai mari dușmani ai lor pe cetățenii de altă limbă, care nu voesc să fie desnaționalizați. Între aceștia cei dintîiu sînt Românii ca cel mai compact dintre națiunile nemaghiare ale statului ungar. De desnaționalizare fi apără

și extinsa lucrare culturală național-românească a fraților din regatul vecin al României, de care numai printr'un lanț de munți sînt despărțiți. Destule motive, pentru-ca stăpînitorii maghiari să se arunce cu toată neîndurarea asupra lor și să-i apese în toate formele posibile.

Ear' fiindcă astăzi nu se mai pot apăsa popoarele de ordine și de pace numai așa de dragul unor idealuri ne-realizabile, se pun foile subvenționate la cale să scornească și să vestească fel de fel de bănueli și să nu se sparie nici chiar de cuvîntul tradare, când e vorba de a îmbrăca prigonirea și asuprirea Românilor cu oare-care umbră de legitimitate.

Astăzi însă nu se mai trec aceste măruri. Dacă Românii ar fi nepatrioți și trădători, aceasta de atîta amar de vreme s'ar fi manifestat și în fape din partea lor, dar' în realitate s'a manifestat numai prin acte de asprime din partea guvernărilor.

Sînt deci ridicoli guvernamentalii, când mereu vin cu tradare și nepatriotism, fără de a pute arăta o singură faptă nepatriotică, fără de a pute pune mîna pe un singur trădător.

Căci a nu te maghiarisa și a nu recunoaște statul național maghiar, care nu există, nu este tradare, ci dreptul omului, care ține la limba și naționalitatea sa.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 12 Iunie st. v.

Delegațiunile.

Sesiunea delegațiunilor, după-cum se poate prevedea, va ține mai mult decât se părea la început. Cu privire la cerințele extraordinare pentru armată s'a ivit anume o diferență între hotărîrea delegațiunii austriace și între propunerea comisiunii pentru armată a delegațiunii ungurești. Precînd adecă delegațiunea austriacă în înțelegerea proiectului guvernului despre înființarea de stațiuni pentru alimentarea armatei, a acordat 150.000 fl. ca prima rată din cerințele totale de 300.000 fl., comisiunea ungurească a acordat și ea suma de 150.000 fl., dar' nu ca rata întîia, ci ca cerință totală. Deoarece delegațiunea ungurească se va alătura de sigur la propunerea comisiunii sale, va trebui să se facă întrebuintă de schimbarea de nunții prevăduți în lege. Dele-

gațiunea ungurească însă până mîne nu va pute termina cu consultările ei plenare și astfel comisiunea de Marți instituită pentru aplanarea diferențelor numai Joi se va întruni și în această zi se va face și schimbarea de nunții. Sesiunea delegațională deci deabia se va încheia pe Vineri sau Sămbătă.

Afaceri interne.

Deputatul dietal Gavril Ugron a petrecut alaltăieri în Cluj și a făcut acolo unele declarațiuni foarte importante cu privire la scisiunea din partidul kossuth-istilor. La întîmpinarea președintelui de partid din Cluj Benel, care își exprimă încrederea față cu Ugron și condamnă pe cei-ce-l atacă, a răspuns Ugron, că în partid nu există diferențe principiale, ci că unii dintre cei din patru-deci și-nouă, nise nesuferiți iubitori de „conferențe separate” abuzează de mancitatea statutelor clubului și conturbă liniștea clubului din motive curat personale. Cei din patru-deci și-nouă se-și formeze un club de partid separat, ear' clubul independenței se-și creeze statute cum se cade, să se organizeze, în lăuntru pentru lucru, în afară pentru controlă, să nu neglige provincia și să dea fiecareia un cerc de activitate. Participarea la delegațiune acum nu formează cestiune. Mai importantă e acum introducerea administrațiunii de stat, care e mai amenințătoare decât proiectul de lege pentru armată. Ugron provoacă pe adversarii lui la o luptă cinstită și biruitoare să rămână acela, care poate să lovească mai crâncen în guvern și în administrațiunea de stat. În sfîrșit liderul stîngei extreme a pus în perspectivă convocarea unei adunări generale a partidului independenței din Ardeal pe luna lui August. După-cum se aude, Ugron are de gînd să unească pe toți deputații ardeleni din stînga extremă și deja de pe acum poate conta la circa optsprezece colegi de ai sei.

„B. K.” desminte scirea unor diare, că secretarul camerei comerciale din Pojon Oscar Meltzl ar fi designat sau candidat de comite săsesc al Sașilor.

Evenimentele din Peninsula-Balcenică.

Guvernul sêrbesc neagă încă și acum existența boalei de gură și de unghii. Ministrul Tausanovic i a

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Suferințele tinărului Werther.

De Goethe.

Cartea I.

(Urmare.)

Acum nimic nu mă supăra mai mult, ca dacă se năcăjese oamenii unul pe altul, dar' și mai mult, dacă oameni tineri în floarea vieții, în loc de a primi bucuria cu amîndouă mîinile, își strică cele puține zile bune cu grîmăsurii și observă numai prea tîrziu, că ce au pierdut nu se mai poate restitua. Pe mine mă înghimpa aceasta și nu m'am putut reține, când ne-am reintors dela cîmp la casa parochială, și mîncam lapte la o masă și a venit vorba despre bucuriile și plăcerile lumii, să nu mă folosesc de ocaziune și să vorbesc cît se poate de energic contra voii rele. „Noi oamenii ne plîngem adese”, începui, „că avem atît de puține zile bune și atît de multe zile rele, dar', precum ered eu, de regulă pe nedrept. Dacă am ave totdeauna inima deschisă, ca să gustăm binele, care ni-l-a gătit Dumnezeu pentru fiecare zi, am ave și putere destulă să suportăm răul, când vine”. — „Dar' noi n'avem putere asupra dispoziției noastre”, replică preuteasa; „cât depinde dela trup, când nu ești bine, ți-e urît de toate”. Am recunoscut aceasta. „Să-ți dicam dar'”, continuai, „că este o boală și se ne întrebăm în contra ei nu este nici un leac? — „Asta-mi place”, — dîse Lotta; „eu cel puțin cred, că

mult depinde dela noi. Știu despre mine. Când mă năcăjese și mă supăra ceva, sar și-mi cântă câteva contredansuri de-a lungul grădinii și toate au trecut”. „Asta am voit să-ți dic”, răspunsei; „cu indispoziția este ca și cu lenea, căci un fel de lene este și ea. Natura noastră înclină spre ea, dar' dacă avem numai putere să ne reculegem, apoi merge munca vesel din mîni și găsim într'însa adevărată bucurie”. Frederica era foarte atentă, ear' tinărul îmi obiecționa, că nu sîntem stăpâni preste noi și mai puțin putem comanda simțămîntelor noastre. — „Este aici vorba de un simțămînt neplăcut, de care fie cine se scapă bucuros”, dîsei eu; „și nimenea nu știe ce pot puterile lui, până nu le ceară. Sigur, cine este bolnav va întreba la toți medicii și nu va respinge cele mai mari resignațiuni, cele mai amare medicini, ca să-și capete sănătatea dorită”. Observai, că onestul bătrîn își încoardă auzul, ca să iee parte la conversațiune; mi-am ridicat vocea și m'am îndreptat cu vorba către el: „Se predică contra atîtor vicii”, dîsei eu; „dar' n'am auzit încă nici-când, că s'ar fi lucrat de pe amvon contra indispoziției”. — „Aceasta ar trebui să o facă preoții dela oraș”, dîse el, „țeranii n'au nici-odată voce rea; dar' câte odată n'ar strica, ar fi cel puțin o lecție bună pentru preuteasa și pentru domni dela administrație”. Societatea rise și rise și el din toată inima, până când încep să tușească, ceea-ce ni-a întrerupt discursul pentru un timp; mai apoi luă tinărul ear' cuvîntul: „Ai numit dispoziția rea un viciu; mi-se pare că exagerezi”. — „Nici-decât”,

răspunsei eu, „dacă aceea prin ce ne facem nouă și alor noștri stricăciune merită acest nume. Nu este destul, că nu ne putem feriți unul pe altul, trebuie să ne mai răpim și bucuria, pe care fiecare inimă i-o poate face câte-odată? Și spune-mi, cine este atît de brav, încât să-și ascundă vocea rea, să o poarte singur fără de a strica bucuria celor din giurul seu! Sau nu este așa dîcînd necazul pentru nevrednicia noastră proprie, neplăcerea față cu noi înșine, care totdeauna este împreună cu o invidie agitată de o ambiție nebună? Vedem oameni fericii, pe care nu noi i-am făcut fericii și aceasta este nesuferit”. — Lotta zîmbi vîdîndu-mă vorbind așa agitat, ear' o lacrimă în ochii Fredericei mă îndemnă să continuu. — „Vai de aceia”, dîsei, „care se folosesc de puterea ce au asupra unei biete inimi, ca să-i răpească bucuriile simple ce es din ea înșasi. Toate darurile, toate atențiunile din lume nu plătesc cît un moment de bucurie din noi înșine, pe care indispoziția invidioasă a tiranului nostru ni-o amărește”.

Întregă inima îmi era plină în acest moment; amintirea multor lucruri trecute se impuse sufletului meu și lacrimile îmi veniră în ochi.

„O, de i-ar dice fiecare în toată ziua”, strigai, „că nu le putem face prietenilor alta, decât să le lăsăm bucuriile și să le înmulțim fericirea, gustându-o cu ei împreună. Căci putem noi să le dăm o picătură de ușurare, când internul sufletului le este schingiuat de patimi și sdrobot de dureri?”

„Ear' când vine boala cea mai înspăimîntătoare din urmă preste ființa, care ai sub-

minat-o în zilele de înflorire, când zace obosită și de compătimit, când ochiul se uită nesimțitor spre cer, când sudoarea morții se schimbă pe fruntea palidă, încît tu cu toată averea ta nu poți ajuta nimic și te roade din lăuntru frica, încît ai da tot, ca să poți da ființei peritoare o picătură de putere, o schînteie de speranță”.

Amintirea unei asemenea scene, la care am fost de față, a cădută la aceste cuvinte cu toată puterea preste mine. Mi-am pus batista înaintea ochilor și am părăsit societatea. Numai vocea Lottei m'a adus în ori, strigându-mi: „Plecăm!” Și cum m'a certat pe cale pentru acest interes cald pentru toate și că mă voiu ruina, că trebuie să mă cruț. O, îngere! Pentru tine trebuie să trăiesc.

(Va urma.)

Mihail-Viteazul și Românii Ardealului.

(Urmare.)

La început nobilimea română se împotrivi și dînsa cît putuă cotopirii străine și elementele acele nesupuse, mai ales pe tîrîmul religios, preferară să-și părăsească patria lor și să treacă munții în Muntenia și Moldova pentru a întemeia aici o nouă viață, decât a-și vinde credința strămoșască pentru nise bunuri peritoare. Această emigrare însă a elementelor puternice din nobilimea română, a părții sale celei mai vii și mai energice, slăbi puterea de împotrivire a elementelor rămase și aruncă mai cu grabire căderea lor în mregele cotopitorilor. Dacă până la descălecare

întîlnim încă în Transilvania o nobilime română numeroasă și puternică, de acolo înainte ea începe a slăbi. Cu toate-că și dincoace de acel eveniment se pomenesc adeseori nobili români în Transilvania, aceștia vor fi fost maghiarizați în cea mai mare parte, și anume cu atîta mai mult, cu cît ne apropiem de timpurile mai nouă.

Desvoltarea tot mai însemnată a diferențării claselor sociale aduse și preste Carpați, ca în toate țările europene, stricarea din ce în ce mai pronunțată a condiției țeranilor. Ei cădura tot mai jos, cu cît înaintară timpurile, până-ce ajunseră în stare de gerbi ai pămîntului. Proprietarii nobili, sau Sași, sau Secui, pe pămîntul cărora ei trăiau, abusu de autoritatea lor, pentru a supune pe țeranii la toate încălcările, pe care nesațul lor de căștig îi împingea să le facă. Mai ales apăsa asupra lor neînvoirea de strămutare fără consimțămîntul stăpînului. Țeranii apăsați pe atunci în Transilvania erau parte Români, parte Unguri, după-cum și nobilimea apăsătoare se împărția și ea între aceste două popoare.

Mișcările țeranilor contra claselor stăpînitoare ale Transilvaniei sînt vechi. Încă din 1324 se pomenesc despre o revoltă a lor contra nobililor. O alta mai bine cunoscută și cu urmări însemnate asupra viitoarei organizări politice a acelei țeri este aceea din 1437. O împregiurare deosebită stîrnesc cumplita turburare; anume arhiepiscopul catolic al Transilvaniei G. Lepes, neridicînd timp

^{*)} Vezi Lexicon rerum Transilvanarum al comitetului Iosif Kemény în „Transilvania” lui G. Bariț 1868, p. 100.

făcut ambasadorului austro-ungar propunerea, ca să se aleagă o comisiune mixtă, care să viziteze vitele din întreaga țară și apoi să se convingă, că între ele nu domnesce nici o epidemie. Ministrul de comerț însuși persistă prelungă retragerea dispoziției guvernului unguresc.

Un rescript al ministrului de finanțe dela 7/19 Iunie expune, că peile importate vin din ținuturi infectate de epidemie ori se trag chiar dela animale bolnave. Spre a împiedica importarea epidemiei pe această cale, ministrul de finanțe ordonează, că peile brute, înainte de a fi admise pentru import, au să fie cercetate pe cale medicală. Dacă se va constata, că acele nu sînt sănătoase, au să fie respinse. Afară de aceasta s'a restrîns importul de pei la oficiile vamale din Belgrad, Semendria, Șabaț, Kragujevatz și Vranja.

„Montagsrevue“ primesc din Belgrad următoarea împărțire: La inițiativa mai multor negustori distinși s'au ținut consultări cu privire la atitudinea negustorilor în cazul unui războiu vamal. În același scop a avut loc și o adunare a industriașilor; majoritatea s'a declarat pentru ținerea unui meeting general comercial și industrial.

Această revistă spune, că la 26 Iunie se va țină un meeting al studenților, ear' la 29 un meeting al Om-ladinistilor în scopul întemeierii unei lige patriotice.

După o depeșă telegrafică din Belgrad, guvernul sârbesc e hotărât a rumpe orice legătură oficială cu jurnalele și agențiile străine; în urma acesteia biroul de presă al ministrului de externe se va desființa în curînd și se va transforma într'un birou de informațiune pentru diarele indigene, care va fi supus ministerului de interne.

Diarul agitarie „Novosti“ a încetat a mai apărea.

Precând se petrec lucrurile aceste în Sârbia, diarele rusesce turbează în contra monarhiei noastre pentru atitudinea ei față cu Sârbia. „Grașdanin“ ȋice, că politica austro-ungară e o politică de bandit și ȋintesce la subjugarea popoarelor din Balcani. „Novosti“ orde, că între Austro-Ungaria și Sârbia are să izbucnească sigur războiul vamal. Dispoziția poporului sârbesc, ȋice foaia din cestiune, e de astfel, că va purta cu mare energie această luptă economică. Anglia, Franția, Germania și Rusia se vor grăbi a exploata războiul vamal dintre Austro-Ungaria și Sârbia, spre a da nouă avînt raporturilor lor comerciale cu Sârbia.

Cât privește apoi ceea-ce Sârbii au să aștepte dela amicilor ruși ese la iveală dintr'un articol al diarului „Grașdanin“. Acest diar sfătuiesce țeara și pe poporul sârbesc a cassa căt mai în grabă constituția, care ruinează țeara și o „dă pradă Austro-Ungariei, celui mai puternic și aprig dușman al ei“. Sârbia ar trebui să introducă autocrația. Aceasta e singura formă, care o va mîntui.

La bursa din Berlin a circulat ȋilele aceste faimă, că Bulgaria ar fi amenințat Porȋii cu sistarea plătirii tributului pentru casul, că nu ar recunoaște guvernul bulgar.

Afacerea dela Mehala.

Un organ al guvernului, biroul de corespondență, a trimis la toate diarele o depeșă telegrafică, al cărei conținut era, că episcopul român dela Arad, îndeplinind visitațiuni canonice, în vorbirea sa către poporul adunat a admoniat pe fiii sei sufletesci la patriotism și la alipire către statul maghiar. Este evident, că această scire, răspîdită de un organ oficios, fie adevărată sau minciunosă, este în tot casul tendențioasă. Este vorba să se producă în cercurile străine impresia, că Românii nu sînt buni patrioți și au fost dojeniți de un episcop al lor. Episcopul Aradului, Preasfinția Sa dl Ioan Mețian, s'a înfălțit și el fără îndoială prin diare cu această scire și în decurs de două săptămîni n'a făcut absolut nimic, ca să se șteargă acea impresie produsă prin biroul de presă. Prin urmare cercurile sârbesci maghiare se află în deplină consonanță cu preasfințitul dela Arad și ambilor le vine foarte bine la socoteală, ca impresia produsă prin biroul de presă să rămînă.

Noi ni-am precizat pe deplin și în mod destul de lămurit punctul nostru de vedere și nu mai avem nimic a adăuga sau a retrage din cele ȋise. Ni-se trimite însă din părȋile prin care numitul episcop și-a îndeplinit visitațiunile sale canonice o corespondență, al cărei conținut ne ofere destule și noue elemente de judecată pentru o apreiare dreaptă a întregii afaceri.

Eată ce ne scrie corespondentul nostru:

Parȋa, în 20 Iunie n. 1890.

„Ferice de cel-ce crede ce nu vede“ e o învățătură creștinească, pe care am trebui să o profesăm cu toȋii, însă cu durere, cum poȋi să creȋi vorbelor, când faptele se ȋirșite ȋi arată contrarul? Așa stăm d. e. și cu afacerea visitațiunii canonice a P. S. S. dela Arad, întreprinsă în sărbătorile Rosaliilor în comunele din giurul Timișoarei. Cea dintîiu comună, care a primit pe P. S. S. ca oaspe, a fost comuna Mehala. Aici P. S. S., celebrînd o sf. liturgie, a ȋinut și o vorbire. Ce a vorbit dl episcop, dînsul va sci mai bine, precum și înțelesul unor expresiuni, nu prea plăcute pentru urechile Românilor. Fapt este, că vorbirea d-sale a dat și va mai da ansă la o controversă în afacerea aceasta. Și cu drept cuvînt, căci omul caută adevărul, și numai în aflarea aceluia se liniștește. După aceasta a umblat și foais noastră națională „Tribuna“. Ea, care a fost primit dela biroul de corespondență din Budapesta o scire (veȋi telegrammele din Nr. 115), în urma căreia P. S. S. în vorbirea sa pastorală, ȋinută credincioșilor din Mehala, între altele și-a fi admoniat la patriotism și alipire către statul maghiar, cu drept cuvînt a slevat în articolul de fond din Nr. 117 cestiunea aceasta, și încă cu atîta

tact, încât nu a putut nimeni să-i arunce vre-o tendență rea. „Tribuna“ trage la îndoială exactitatea acestei sciri și conȋură pe interese, ca pentru liniștirea publicului cititor să desmîntă scirea. Mai mult nimeni. Am așteptat aceste desmîntări. Și sosiră. Avem până acum trei. Una dela redactorul „Luminătorului“ ce apare în Timișoara, alta dela părintele Bugariu din Beregsău, ear' a treia dela un anonim din Timișoara. Toȋi trei ȋic a fi fost de față și ar fi auzit vorbirea episcopului, și toȋi trei neagă a se fi folosit arhierul lor de cuvintele buciurnate în lume decătră oficiosul pestan. „Ni-a vorbit P. S. S. numai de munca destoinică, de creșterea copiilor, ca să se folositorii familiei, statului și patriei“, scrie dl Rotariu; „ni-a vorbit P. S. S. numai de dragoste, credință și nădejde“, scrie părintele Bugariu; și „ni-a vorbit P. S. S. numai de necesitatea limbii române“, scrie anonimul, și totuși guvernamentalii răspîdesc scirea, că ar fi vorbit despre patriotism și alipire către statul maghiar. Cui să creȋi? Oficiosului guvernamental, dlui Rotariu, părintelui Bugariu, anonimului ori la toȋi patru? Cred mai mult la toȋi patru, căci toȋi au fost de față, toȋi au ascultat vorbirea și fiecare și-a luat la inimă partea aceea din vorbire a P. S. Sale, care și-a convenit mai bine. Șovinistului partea unde vlădica a vorbit despre patriotism, advocatului unde a vorbit despre datorinȋele părinților, popii unde vorbește despre virtuȋile creștine, ear' anonimului, care va fi ceva literat, partea unde a vorbit vlădica despre limbă și cultivarea ei.

Eată toată vorbirea. Aceasta e rezultatul, la care eu am ajuns, și poate și alȋii cu mine, și rezultatul acesta nu ne poate liniști, căci după-cum ne îndoim în scirea biroului din Pesta, chiar așa putem trage la îndoială cele trei desmîntări sosite, după-ce am fi așteptat deslușirea cerută în Nr. 117 al „Tribunei“ dela aceia, care direct au fost provocați de diarul numit, și și dacă P. S. S. nu s'ar fi încumetat a o face aceasta, cel puȋin la stăruința d-sale să se fi comunicat publicului ce n'a fost de față în Mehala întreg cuprinsul vorbirii sale. Până atunci cauza poate să fie numai suspendată, nici-cum însă resolvată, cel puȋin nu ca să ne liniștească.

Arunca-mi-or, că sînt doară un aparȋnător guvernului, dînd creȋmînt și scirii oficiosului guvernamental. Dar' ce să fac, când vorbele vin în contrast cu faptele se ȋirșite. Cum să cred cuvintelor frumoase, pe care le duce vîntul, abia eȋte afara, când faptele vă-tămătoare, ce rămîn de multe ori pentru posteritate sînt chiar contrare cuvintelor exprimate. A ȋice una și a face alta, aceasta arată pe omul dubios învîrtindu-ȋi căpeneagul după vînt. Servească următoarele ca argument. Dori-re-aș și eu să putem prinde guvernamentalul cu mîța în sac, dar' cu greu. De unde nu-i foc, nici fum nu ese. Aceasta o scie fiecare. Dar' acum ad rem.

Între comunele cercetate de dl episcop Mețian a fost și comuna, căreia îi aparȋn și eu, anume Parȋa. Comuna aceasta după orîndueala ei se vede a fi fost odată într'o stare mai bună. Aȋi e sîrmană și în decadența continuă. Locuitorii ei, precum în trecut așa și în prezent, într'o majoritate covîrșitoare sînt Români. Sârbii, care earăși din trecut sînt locuitorii acestei comune, sînt abia într'un număr de 300, ear' Germanii, care acum încep a se înrădece aici, sînt la 400. Românii, bastinașii comunei, însă numără la 1600 suflete. Antistia e română, chiar și no-

tarul e Român. Cu drept cuvînt dară putem ȋice, că Parȋa este o comună românească. Această comună dară asemenea a fost cercetată de menționatul arhieru. Credincioșii lui, în număr de 900 suflete și făcără tot numai ca să nu vatem cu vre-o întrelăsare dorinȋele capului lor bisericesc. Învățătorul tu trimis la Mehala spre a relata Parȋienilor despre primirea de acolo a episcopului, precum și despre decurgerea visitațiunii. Preotul asemenea a fost în Utvin spre a relata de acolo.

Sosi oara primirii și în Parȋa. S'a lucrat din ȋiori până în noapte, dar' nici n'a lipsit nimica. Pregătirile fură pompoase. Înșuși corespondentul biroului din Budapesta se fi fost de față, ȋeu n'ar fi putut trage la îndoială „patriotismul“ și „alipirea către patria maghiară“ a Românilor din Parȋa.

În fruntea deputațiunii s'a purtat steagul patriei comune, roșu-alb-verde. Pe poarta triumfală s'au arborat 5 steaguri maghiare. Eară inscripțiunea din față a acelei porȋi a fost: „Isten hozott“, în dosul ei: „Isten veled“. Vre-o inscripțiune românească pe poarta aceasta nu a fost. Tot călărețul, într'un număr de 24, purta în mână câte un steguleț maghiar, asemenea tinerii, care făcără un spalier dela poarta triumfală până la poarta ridicată înaintea capelei orientale, erau precăt se ajunsesse provăȋuți cu astfel de insemne.

Rog acum pe publicul cititor a-ȋi da părerea sa imparȋială, mai ales dacă va sci, că poporul acesta e într'o stare atît de critică, încăt de 20 de ani, decănd a perdut biserica, nu a fost în stare a-ȋi ridica o casă coreșpundătoare, în care să se închine D-ȋeului celui viu, ci ȋin serviciul divin într'o încăpere, care s'a fost folosit de ocrotirea vitelor, va se ȋică staul (grajd), mai târȋiu transformat în locuința învățătorului și acum folosit cumulativ în ȋilele de lucru de școală, ear' în dumineci și sărbătorii de biserica, care e atît de scundă, încăt când credincioșii se adună în număr mai mare, luminările nu au destul oxigen spre a pute arde și se sting, oare de lipsă a fost a constrînge pe credincioșii acestia la acoperirea speșelor cam mărișoare pentru primirea aceasta neromânească și nebisericască, cu atît mai virtuos, că au primit pe un Român și cap bisericesc? Drept, că în statul nostru folosirea flămurilor naționale este strict oprită. Dar' de lipsă e flamura la primire și este ea o condițiune sine qua non? Omagiul îl poȋi arăta către persoana-ȋi grată și fără flamura, dacă aceea nu și-se cuvin.*) Lui Christos Jidovii și-au rupt ramuri de finic și și-au așternut hainele lor, și el a fost fiul lui Dumnezeu.

Bunii Parȋieni nu de bunăvoie au făcut unui arhieru românesc o primire neromânească. Și oare de ce? Din două alternative trebuie să alegem: ori primirea aceasta neromânească a fost efluxul vorbirii ȋinute cu două ȋile înainte în Mehala, unde se ȋice că Preasfinția Sa ar fi admoniat pe Români la patriotism și alipire către statul maghiar, și Parȋienii vor fi voit a se elibera de această imputațiune, ori ucenicul își cunoaște măiestrul, vor fi sciut adecă arangeatorii gustul celui-ce era să se sărbătorească, de aceea au dat sfatul cel nefast credincioșilor lor.

*) Dar' propoȋii bisericesci nu sînt semne potrivite la împlinirea unui episcop? Red. „Tribunei“.

CRONICĂ.

Dela Curte. Maiestatea Sa Monarchul a sosit alaltăieri la cinci oare dimineața cu tren separat al căii ferate de stat austro-ungare dela Viena la Budapesta.

Ministrul contele Albin Csáky va petrece lunile lui Iulie și August, după-cum împărȋășește „Pester Lloyd“, la moșia sa în Szepes-Mindszent, în care timp, ca și în anul trecut, și cancelaria presidențială a ministerului de instrucțiune se va afla acolo.

Instalarea comitelui-suprem al Brașovului. Banchetul arangiat alaltăieri în onoarea comitelui-suprem Maurer a decurs stralucit. Primul toast ȋ'a roștit comitele-suprem pentru Regele și familia domnitoare. Preotul Obert a toastat, sub marea însuflețire a celor de față, în limba germană pentru comitele-suprem. Deputatul Filtisch a toastat pentru guvern. Comitele-suprem a expus apoi în limba germană, că voește să fie un succesor al contelui Bethlen în ceea-ce priveșce gîndirea și sentimentele. Advocatul Adam a roștit un toast pentru ministrul de agricultură contele Bethlen. Comitele-suprem și-a golit păharul în sănătatea contesei Bethlen. Despre aceste două toast contele Bethlen a fost înconșințat pe cale telegrafică. Au mai toastat încă deputatul Kaiser pentru comitele-suprem, Vajna pentru partidul popular săsesc și comitele-suprem pentru poporațiunea comitatensă, pe care a sfătuit-o la încredere reciprocă și la concordie.

Concesiune pentru cale ferată. Ministrul de comerț reg. ung. a dat concesiune deputaȋilor dietali Dr. Iuliu Györfy și Gavriil Daniel pentru construirea unei căi ferate vicinale dela Ciucșereda până la pasul Ghimeșului.

În zilele de 50 de ani al „Familiei“. Numărul dela 10/22 Iunie a. c. al „Familiei“ din Oradea-mare este numărul iubilare la aniversarea a XXV-a a existenței acestui organ. La acest număr au colaborat peste treideci din cele mai bune nume din viața noastră literară și culturală. Afăm dintre arhierii noastre PP. SS. LL. părintele Nicolae Popea și Dr. Victor Mihályi și Melchisedec, dintre politicieni pe domnii G. Bariț, A. Mocsonyi, V. Babeș; dintre poeȋi dl Vasile Alexandri a trimis numai înștiințarea dureroasă, că musa fi zace, precum și dînsul zace bolnav de șapte luni, ear' domnii A. Denesugan, Th. Speranȋă, d-na Matilda Ponı, Andreu Bărsanau etc. au trimis versuri ocașionale și neocasionale. Prosatorii sînt reprezentaȋi prin cugetaȋi și sentenȋe de dnii G. Ionescu Gion, Ioan Slavici, Duiliu Zamfirescu, I. T. Mera etc. Mai departe au trimis contribuȋii pentru acest număr festiv dnii Titu Maiorescu, A. D. Xenopol, I. Sbiara, B. P. Hașdeu și mulȋi alȋii, pe care nu-i mai amintim, ci recomandăm tuturor Românilor să-l citească, pentru-că nu numai este un eveniment important în viața noastră culturală, ci totodată conține și o mulțime de idei vrednice de citit. A lucra douăȋeci și-cinci de ani între împrejurările noastre pe terenul literar și publicistic, este fără îndoială un mare merit. „Familia“ și zelosul ei redactor, dl Iosif Vulcan, au acest merit, care se dovedeșce mai bine prin numele colaboratorilor numărului seu iubilare. Îi felicităm și noi și le poțim prosperare și succes și în viitor.

Alegerea de funcționari orășenești în Sibiu, pentru care s'a fost publicat deja concursul, se va face la 30 l. c. n. în sala cea mare dela curtea sfatului.

Regularea Oltului. Direcțiunea societăȋii pentru regularea Oltului a ȋinut ȋilele trecute, precum scrie „Kolozsvár“, o ședinȋă sub presiul comitelui-suprem conte Valentin

de trei ani dijma, pe care o percepea atît dela țeranii catolici, unguri, căt și dela cei ortodoci, Românii,*) ceru să ji-se plătească deodată întreaga sumă, ceea-ce țeranii nepuțînd îndeplini din pricina însemnatei cifre, la care se urca datoria, erchiepiscopul aruncă atunci interdictul supra țeranilor răsvrătitori, oprind funcțiunile îndeplinite de biserica în sinul poporaȋiei. Oamenii muriau fără a lua împărȋășenia; botezuri și cununii nu se mai făceau. Această stare de lucruri, care lovia bine înȋeleș decămdată numai în țeranii unguri, deoarece biserica română nu ascultă

de archiepiscopul catolic, îi împinge la răscăla. Odată-ce țeranii se hotărîră a-ȋi îmbunătăȋi soarta lor cu puterea, ei ȋi aduseră aminte de toate suferinȋele și mai ales de acele impuse lor de nobili, încăt mișcarea pornită în contra episcopului și de țeranii unguri luă în curînd un caracter mai general, întîndîndu-se și în contra nobililor, atît din partea țeranilor unguri, căt și mai ales din partea acelor mult mai numeroși de viȋă română.

ȋeranii români și unguri se înfrunesc în mare număr pe muntele Babolna și trimit de acolo o deputaȋie nobililor, pentru a le cere libertatea, de care ei se bucurau pe vremile vechilor regi ai Ungariei și cu deosebire acele încuviințate lor de Sfântul Stefan. Stăpîniți însă măcelăresc pe trimișii poporului, ceea-ce provoacă pe țeranii a lua armele. Se dă o luptă crăncenă, care rămîne nehotărîtă. Nobili văȋdînd, că nu vor pute birui singuri pe țeranii, se prefac a primi condiȋiile lor și se încheie o pace, prin care țeranii dobîndesc între altele voea de a se pute strămuta de pe o proprietate pe alta, după plata datoritiilor. Nobili consimt chiar a recunoaște țeranilor un drept de control asupra modului cum ar fi aduse la îndeplinire condiȋiile împăcării. Actul de împăcare se subșcrie în ȋiua de 6 Iulie 1437. 10)

10) Documentul reproduc întreg de G. Bariț în „Transilvania“, VI, 1873, p. 42-43. (Fejér X, 7, p. 898 îl publică numai în parte. Tot așa și în Archiv für sieb. Landeskunde 1874, pag. 79): „Quod nobiles viri Ladislaus filius Benedicti et Paulus Magnus de Vaida-

Nobili însă nu cedase țeranilor decăt fiindcă nu avuse timpul de a se pregăti de luptă. Ei se folosesc deci de armistiȋiul încheiat spre a aduna noue mijloace de împotrivire și se înȋeleg în luna lui Septemvrie aceluiași an 1437 cu Sécuii și Sașii, încheiînd cu ei vestita unire fără cuvînt numită a celor trei naȋiuni, care determină până în ȋilele noastre constituȋia cea monstruoasă a Transilvaniei. Se vede, că această înȋelegere se ȋinî ascunsă, deoarece-ce chiar documentul redactat cu acest prilegiu nu se rostese decăt într'un chip îngăimăt asupra scopului acestei uniri,

haza, vexillifer universitatis regnicolarum Hungarorum et Valachorum, in his partibus Transilvanie commorantur, tum pro eo quia reverendus pater Georgius Lepes episcopus suas decimas & (urmează cestiunea dijmelor expusă în text), dein quia pro ipsorum dominos terrestres velut entitii in gravem servitutinem fuerint redacti, cum enim de aliquorum possessionibus ad alia loca se transferre voluissent, rebus et bonis eorum etiam omnibus spoliatis abire minime permitterentur et omnibus eorum iuribus libertatem privati penitus oppressi et insupportabilibus oneribus aggravati, pro reacquirendis et reobtinendis pristinis libertatibus per sanctos Reges cunctis huius regni Hungarorum incolis datis et concessis, maturo inito consilio, in montem Babolna, missis nuntiis in dictis libertatibus sanctorum regum se conservari et a iugo intolerabilis servitutis colla eorum exsolvi humillime et devote supplicarunt, quod litteras sancti Stephani regis aut successorum ejusdem in quibus libertates et statuta habentur ab imperiali maiestati possent impetrare, censum annualem solvere, munera dare et servitia exhibere hoc modo teneantur, tali obligatione ut si quae partium predictarum universitatum nobilium videlicet et regnicolarum in praemissis omnibus persistere nollet, fidefragus habeatur“.

care este arătat ca fiind de „a se ocupa cu grelele împrejurări ale acestor părȋi“, fără a se pomeni de țeranii prin nici un cuvînt. 11) Nobili în urma acestei alianȋe reluînd înapoi libertăȋile concesate, țeranii se răscăla din nou și se dă o nouă luptă, al căreia rezultat fiind tot îndoelnic, părȋile se hotărîsc a recurge la arbitrajul regelui. Până atunci însă nobili reînnoesc legăturile lor cu Sașii și cu Sécuii, mărturisind pentru atădată în chip respicat scopul alianȋei. Fiecare din părȋile contractante se obligă a ajuta pe cealaltă la nevoile sale, și anume nobili pe Sași și pe Sécui contra Turcilor, când s'ar întempla să năvălească în țeara lor, primind înderăt făȋăduinȋa, că Sașii le vor da spriginul lor spre stîrpirea răsvrătirii blăstemaȋilor de țeranii. 12) Această

11) Documentul citat: „Arduas causas harum partium tractaturi, inter predictos nobiles et Saxones et Siculos praefatum dispoŋimus unionem“.

12) Idem: „Nos Lorandus Lepes vice-vaivoda Transalpinus una cum baronibus et nobilibus nec non Saxonibus potioribus septem sedium saxonicalium et Siculis fuissimus congregati, inter caetera tractantibus uti protevia et rebellionem nefandissimorum rusticorum contritione et eradicatione, nec non Siculi contra insultus Turcarum saevissimorum has defensare partes, coram nobis et baronibus universis nobiles et Saxones inter se ipsos talem fecerant unionem et fraternitatem quod dum et quando casu contingente praefati Turci has invaderet partes, tunc praefati nobiles in succursum Saxonum accelerare debent, praedicti etiam Saxones contra aemulos seu inimicos nobilium signanter autem ad conterendum nefandissimorum rusticorum proterviam, venire et accelerare debent, ad quod se partes sponte obligaverunt juramento coram nobis“.

13) Domnul Fr. Teutsch, care tractează îndeosebi această cestiune a unirii celor trei naȋiuni din Transilvania sub titlul: Die Unionen der drei ständischen Nationen in Siebenbürgen bis 1542, Archiv für s. L. pag. 27-106, expune lucrurile sub o cu totul altă față decum reese din documente. El găsese drept cauză a apropierii nobililor, Sécuiilor și Sașilor, nevoea de a se apăra împreună contra năvălirilor otomane și nu vede în clausula privitoare la țeranii decăt ocașinea, cu care unimea fu încheiată: „So musste Siebenbürgen für sich selber sorgen und die Schwäche des Reichs gegen den Einfall der Türken war der tiefere Grund der die drei Völker der Ungern (des Adels), der Sekler und Sachsen dazu trieb 1437 die erste „brüderliche Union“ zu schließen. Die unmittelbare Veranlassung dazu gab der Aufstand der unterthänigen Bauern im selben Jahre“ (l. c. p. 45). Adevărata cauză a unirii celor trei naȋiuni se fi fost deci apărarea patriei comune contra unui pericol exterior! Patriatul sas, care se face aici și advocatul Ungurilor, și înfăȋșează această alianȋă despoitoare, menită a răpi unei clase întregi de oameni de altă limbă dreptul la existență, nu se sfieșce în dorinȋa lui de a o înfăȋșă și o asemenea răscăla cantonelor ȋivțerene contra tirăniei germane“ (l. c., p. 15).

*) După canonul 53 al conciliului al IV-lea din Lateran, 1216, sub Inocenȋi al III-lea, creștinii schismatici, adecă ortodoci, răsăriteni, nu erau ȋiniȋi a răspunde ȋecimelae către biserica latină (veȋi consiliilor omnium etc. Coloniae Agrippinae 1551, II, p. 960). În Transilvania însă această scire nu fu recunoscută și Românii fură probabil puȋin timp după Sf. Stefan obligaȋi a contribui pentru susȋinerea bisericii catolice. În anul 1425 găsîm în o scrisoare a regelui Sigismund către Transilvăneni următorul loc: „Inter alia tamen vestrae fidelitati gratias appareri non debet, quod nos instantibus ab haec satis ipsis vestris nunciis decem Valachorum episcopatum et ecclesiasticorum exigere distulimus causas rationabilibus subistentibus, his videlicet, quod episcopus banderium proprium, capitulum autem et all viri ecclesiastici certas summas pecuniarium ratione exercitus solvere et propter illas expensas eorum Valachos exactionari hacent“ (Benkő, Milcovia, II, p. 322). Această nedreaptă contribuȋie impusă Românilor pentru susȋinerea unei credinȋe străine fu suprimată de regele Mateiu Corvin prin un decret din 1489. „Schismatici ad solutionem decimae non astringantur ei neque per comites parochiales instar aliorum ad huiusmodi decimorum solutionem compellantur“. (Mag. ist. p. Dacia, II, p. 160.)

Bere prima de Culmbach.

AVIS!

Înștiințez onoratul public, că dela 26 l. e. desfac
în localul meu din

strada Cisnădiei Nr. 21

BERE PRIMA de CULMBACH

și învit p. t. publicul cu tot respectul să facă o probă
cu această bere.

Cu distins respect

C. Kantlehner,
restaurateur.

Bere prima de Culmbach.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIIU,

fundată în anul 1868

[847] 20

asigurează prelungă condițiile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătit:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1886 fl. 617,757.15	în a. 1869—1886 fl. 468,466.39
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
în a. 1888 „ 49,110.60	în a. 1888 „ 46,826.41
în a. 1889 „ 29,899.71	în a. 1889 „ 46,966.61
Suma fl. 754,707.07.	Suma fl. 603,895.42.

1,358.602 fl. 49 cr.

Conform bilanțului pentru 1889 fondurile de rezervă și garanție se ureă la

611.270 fl. 24 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslusiri se dau și oferte de asigurări se primesc în Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărănioul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrină.** Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Soăpărtoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusci-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roseni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot
vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1890.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa-mică—Sibiiu			
Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren
acelerat	acelerat	de	de	acelerat	acelerat	de	de	acelerat	acelerat	de	de	acelerat	acelerat	de	de	acelerat	acelerat	de	de
perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane	perșoane
Viena	3.25	8.—	10.50	București	7.35	—	4.45	Viena	8.—	10.50	3.25	Teiuș	12.59	4.51	—	Copsa-mică	4.05	10.47	7.10
Budapesta	9.25	2.—	7.35	Predeal	1.08	2.35	9.12	Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia	1.39	5.27	—	Șeica-mare	4.35	11.17	7.43
Szolnok	11.22	4.05	11.07	Timiș	1.37	3.18	9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințu-de-jos	1.56	5.44	—	Loameș	5.16	11.58	8.27
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	Brașov	2.13	4.20	10.17	Arad	8.10	3.50	5.27	Jibot	2.23	6.06	—	Ocna	5.47	12.29	8.59
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	Feldioara	2.43	4.00	10.32	Glogovaț	2.20	4.10	5.50	Orăștie	2.49	6.28	—	Sibiiu	6.10	12.52	9.23
Mező-Telegd	2.32	7.11	3.09	Apatia	3.12	4.44	11.18	Győrök	2.34	4.22	6.02	Simeria (Piski)	3.37	6.56	—	Sibiiu—Copsa-mică			
Rév	3.02	7.41	3.48	Agostonfalva	3.32	5.20	11.30	Pauș	3.05	4.46	6.23	Deva	3.53	7.26	—	Sibiiu	7.35	3.35	4.34
Bratec	3.33	8.16	3.40	Homorod	3.47	5.47	11.51	Radna-Lipova	3.23	4.58	6.34	Branička	4.18	7.48	—	Ocna	8.02	4.09	4.58
Bucia	—	—	—	Hașfalău	4.20	6.35	12.27	Conop	3.39	5.16	6.52	Ilia	4.43	8.10	—	Loameș	8.30	5.25	10.40
Ciucia	4.26	9.05	4.25	Sighișoara	4.25	8.12	1.59	Zam	5.38	7.17	7.33	Gurasada	4.58	8.20	—	Șeica-mare	9.05	5.55	11.10
Huiedin	4.58	9.35	4.40	Elisabetopol	5.45	8.47	1.59	Bérvava	5.53	7.33	7.33	Soborșin	5.21	8.48	—	Copsa-mică	9.34	6.20	11.35
Stana	—	—	—	Medias	6.19	9.29	2.32	Soborșin	6.33	8.20	8.20	Bérvava	5.56	9.17	—	Cucerdea—Oșorheiu—Regh-săs.			
Aghirș	—	—	—	Copsa-mică	6.33	10.10	2.59	Zam	6.58	8.49	8.49	Radna-Lipova	6.46	9.54	—	Cucerdea	2.55	8.20	2.56
Ghirbău	—	—	—	Micăsasa	6.46	10.32	3.13	Gurasada	7.22	9.16	9.16	Paulș	7.02	10.09	—	Cheța	3.25	8.50	3.29
Nădeșel	—	—	—	Blaj	6.48	10.42	3.18	Ilia	7.33	9.32	9.32	Győrök	6.06	7.50	—	Ludoș	3.41	9.11	4.06
Cluj	6.12	10.35	7.34	Crăciunel	7.22	11.37	3.33	Branička	7.54	9.51	9.51	Glogovaț	6.24	8.03	—	M-Bogat	3.56	9.20	4.15
Apahida	6.27	11.23	8.11	Teiuș	7.51	12.23	4.03	Deva	8.14	10.18	10.18	Arad	6.53	8.26	—	Cipeu-Iernut	4.33	9.57	4.54
Ghirș	7.30	12.42	9.18	Aind	7.58	1.23	4.36	Simeria (Piski)	8.43	10.14	10.14	Szolnok	7.45	9.05	—	Kerel-Sz-Pál	4.48	10.12	5.10
Cucerdea	7.55	1.18	9.49	Vințu-de-sus	8.15	1.50	5.06	Orăștie	9.12	11.44	11.44	Budapesta	11.51	2.25	—	Șeica-mare	5.11	10.35	5.34
Uioara	—	—	—	Uioara	8.45	2.26	5.24	Jibot	9.34	11.39	11.39	Viena	1.55	5.50	—	Oșorheiu	5.30	10.54	5.53
Vințu-de-sus	—	—	—	Cucerdea	8.45	2.46	5.51	Vințu-de-jos	9.56	12.05	12.05	—	—	—	—	Reghinul-săs.	5.50	4.58	—
Aind	8.21	1.55	10.22	Ghirș	9.16	3.33	6.72	Alba-Iulia	10.17	12.26	12.26	—	—	—	—	Reghinul-săs.	7.25	7.—	—
Teiuș	8.37	2.14	10.39	Apahida	9.28	3.58	7.52	Teiuș	10.44	12.58	12.58	—	—	—	—	Reghinul-săs.	8.25	8.—	—
Crăciunel	8.42	2.24	10.57	Cluj	10.36	4.05	8.10	Simeria	7.17	11.28	3.50	Petroșeni	6.05	10.42	—	Reghinul-săs.	10.—	9.49	—
Blaj	9.14	3.02	11.36	Nădeșel	10.48	4.26	8.30	Streiu	7.54	12.12	4.32	Banița	6.45	11.23	—	Oșorheiu	7.24	5.54	10.20
Micăsasa	—	—	—	Ghirbău	—	—	8.50	Hățeg	8.45	1.08	5.20	Conop	7.28	11.57	—	Nireșteu	7.44	6.14	10.39
Copsa-mică	9.49	3.48	12.23	Aghirș	—	—	9.05	Pui	9.39	2.03	6.15	Crivadia	7.28	11.57	—	Kerel-Sz-Pál	8.07	6.37	11.02
Medias	10.07	—	—	Stana	—	—	9.19	Crivadia	2.51	2.51	7.03	Pui	8.07	12.33	—	Cipeu-Iernut	8.29	6.58	11.23
Elisabetopol	10.30	—	—	Huiedin	—	—	9.43	Banița	11.26	3.30	7.28	Hățeg	8.51	1.19	—	M-Bogat	9.02	7.28	11.53
Sighișoara	11.06	—	—	Ciucia	12.01	8.27	10.02	Petroșeni	12.—	4.02	8.15	Streiu	9.41	2.09	—	Ludoș	9.35	7.41	12.06
Hașfalău	11.21	—	—	Bucia	12.31	8.49	10.41	Arad—Timișoara	—	—	—	Simeria	10.20	2.47	—	Cheța	9.51	7.57	12.22
Homorod	12.37	—	—	Bratec	—	—	11.13	Timișoara—Arad	—	—	—	—	—	—	—	Cucerdea	10.23	8.25	12.50
Agostonfalva	—	—	—	Rév	—	—	11.32	Arad	6.18	4.18	4.18	Timișoara	6.30	1.10	—	Simeria (Piski)—Hunedoara			
Feldioara	1.26	—	—	Mező-Telegd	1.10	10.04	7.51	Aradul-nou	6.40	4.40	4.40	Mercizfalva	7.23	1.59	—	Simeria (Piski)	—	—	—
Predeal	1.47	—	—	Oradea-mare	1.36	10.41	8.17	Németh-Ságh	7.05	5.05	5.05	Órcizfalva	7.49	2.19	—	Cerna	—	—	—
Brașov	2.23	—	—	P. Ladány	2.01	11.06	8.42	Vinga	7.33	5.33	5.33	Vinga	8.16	2.46	—	Hunedoara	—	—	—
Timiș	2.33	—	—	Szolnok	2.03	1.19	8.47	Órcizfalva	7.56	5.50	5.50	Németh-Ságh	8.37	3.03	—	Simeria	—	—	—
Predeal	3.15	—	—	Budapesta	2.08	1.19	8.47	Mercizfalva	8.14	6.06	6.06	Aradul-nou	9.09	3.41	—	Hunedoara—Simeria (Piski)			
București	3.47	—	—	Viena	3.31	3.31	10.09	Timișoara	9.04	6.50	6.50	—	—	—	—	Hunedoara	9.25	9.51	10.10
—	9.30	—	—	—	—	—	—	Ghirș—Turda	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Murș-Ludoș—Bistrița				Bistrița—Murș-Ludoș				Ghirș	7.40	10.50	3.56	Turda	6.05	9.40	—	Hunedoara—Simeria (Piski)			
Murș-Ludoș	—	—	—	Bistrița	—	—	—	Turda	8.—	11.10	4.10	Ghirș	6.25	10.—	—	Hunedoara	—	—	—
Tagu-Budatelic	—	—	—	Tagu-Budatelic	—	—	—	Sighișoara	—	—	—	—	—	—	—	Simeria	—	—	—
Bistrița	—	—	—	Murș-Ludoș	—	—	—	Odorheiu	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Nota: Numeri încaușrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșu.